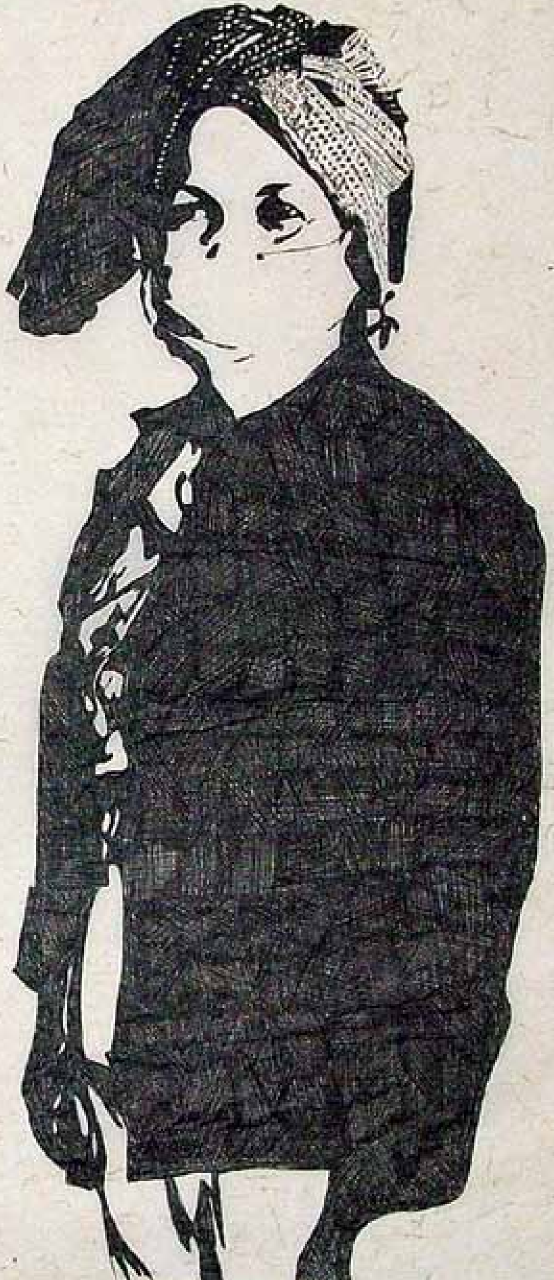

United States Embassy Phnom Penh, Cambodia

ART IN EMBASSIES EXHIBITION

Linda Saphan **Second Incognito Series #14**, 2008
Ink on rice paper, 25 x 26 in.
Courtesy of the artist, New York, New York and Phnom Penh, Cambodia,
and Van Cleve Fine Art, San Diego, California

Linda Saphan **អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណទី២ រូបសេរីលេខ ១៤** ២០០៨
ទឹកខ្មៅលើក្រដាសធ្វើពីអង្ករ ៦៣,៥ x ៦៦ សម
អំណោយរបស់វិចិត្រករនៅញូយ៉ក និងនៅក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា និងវិចិត្រសិល្បៈ
Van Cleve Fine Art, San Diego, California

ART in Embassies

ART in Embassies (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for the program to promote dialogue through the international language of art that leads to mutual respect and understanding between diverse cultures.

Modestly conceived in 1963, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of loaned art by U.S. citizens. The work is displayed in the public rooms of some 200 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to contemporary multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collections. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

ART in Embassies is proud to lead this international effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States.

កម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូតជាការបញ្ចូលគ្នារវាងសិល្បៈកិច្ចការទូត និងវប្បធម៌ ដែលមានលក្ខណៈពិសេសណាមួយ។ ទោះបីជាសារធាតុផលិតរចនាបទ និងអត្ថន័យយ៉ាណាក្តី ក៏សិល្បៈអាចជំនះបានឧបសគ្គផ្នែកភាសា ហើយ ផ្តល់មធ្យោបាយអោយសិល្បៈជំរុញអោយមានការពិភាក្សាគ្នា តាមរយៈភាសាអន្តរជាតិនៃសិល្បៈ ដែលនាំអោយ មានការគោរពគ្នា និងយល់គ្នារវាងអ្នកដែលមានវប្បធម៌ផ្សេងគ្នា។

ដោយកម្មវិធីនេះមិនសូវមានគេយល់បានច្រើននៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៤ កម្មវិធីនេះបានវិវត្តទៅជាកម្មវិធីទាន់សម័យដោយជួយដល់ការដាក់តាំងដែលគ្រប់គ្រង និងបង្ហាញស្នាដៃដើមជាង ៣ ៥០០ នៃស្នាដៃសិល្បៈខ្ចីពីពលរដ្ឋអា មេរិក។ គេមានដាក់តាំងស្នាដៃនេះនៅក្នុងបន្ទប់សាធារណៈនៃនិវាសដ្ឋានរបស់ស្ថានទូត និង ស្ថានបេសកកម្មទូត របស់សហរដ្ឋអាមេរិកចំនួនប្រហែល ២០០ នៅទូទាំងសាកលលោក។ ការដាក់តាំងនេះជាមួយនិងអត្ថន័យ និងខ្លឹមសារខុស១នៃស្នាដៃសិល្បៈទាំងនោះគឺតំណាងអោយ គោលការណ៍ប្រជាធិបតេយ្យសំខាន់ជាងគេរបស់យើង ដែលនោះគឺសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ។ សិល្បៈគឺជាប្រភពដ៏អស្ចារ្យនៃមោទនភាពសំរាប់ឯកអគ្គរដ្ឋទូតសហរដ្ឋអាមេរិកដោយវាជួយឯកអគ្គរដ្ឋទូតទាំងនោះតាមមុខងារច្រើនក្នុងកិច្ចទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយសហគមន៍អ្នកការទូតផ្នែកជំនួញវប្បធម៌និងអប់រំក្នុងប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ។

ស្នាដៃសិល្បៈដែលត្រូវានបង្ហាញនៅក្នុងកម្មវិធីទាំងមូលមានរចនាបទ និងសារធាតុផលិតរាប់ពីផ្ទាំងរូបគំនូរសម័យអាណានិគមនៅក្នុងសតវត្សទី១៨រហូតដល់វត្ថុសិល្បៈចំរុះសារធតុ ដែលមានដាក់តាំងនាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ។ ទាំងអស់នេះបានមកពីប្រភពសប្បុរសដែលបានបញ្ចេញអោយខ្ចីដូចជាសារមន្ទីររបស់សហរដ្ឋអាមេរិកវិចិត្រ សាលស្ថាប័ននានាសារជីវកម្ម និងអ្នកម្រូលវត្ថុសិល្បៈម្នាក់១។ ភ្ញៀវរាប់ពាន់អ្នកដែលបានមកកាន់ និវេសដ្ឋានរបស់ស្ថានទូតអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំ១នៅពេលទស្សនាវត្ថុសិល្បៈ ដែលត្រូវបានដាក់តាំងបង្ហាញមានឱកាសបានស្វែងយល់ពីប្រជាជាតិរបស់យើងគឺប្រវត្តិសាស្ត្រប្រពៃណីគុណតំលៃ និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ប្រជាជាតិនេះតាមរយៈការបានឃើញដោយផ្ទាល់នូវមធ្យោបាយនៃការទំនាក់ទំនងគ្នាជាអន្តរជាតិដែលយើងទាំងអស់គ្នាស្គាល់ថាជាសិល្បៈ។

កម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូតមានមោទនភាពដឹកនាំការខិតខំជាអន្តរជាតិនេះ ដើម្បីបង្ហាញអោយឃើញពីសមិទ្ធិផល ផ្នែកសិល្បៈរបស់ប្រជាជនក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។

Introduction

Welcome to the United States Embassy Chief of Mission Residence in Phnom Penh, and to our ART in Embassies exhibition, which features twenty-one pieces of art from ten different artists. All of the artwork emphasizes the connection between the United States and Cambodia, and all of it looks forward to the future, even while acknowledging the past. Americans and Cambodians share a love of art, and we are proud of our respective artistic traditions. We also share a passion for communicating through art about our lives, histories, and our hopes and dreams.

I am delighted to participate in ART in Embassies and have chosen a selection of works by a variety of American and Cambodian artists whose creations embody ingenuity, creativity, and a spirit of resilience. William Graef expresses his views in sculpture. His series of hubcaps cast in rice captures the contradictions between poverty and rapid development in Cambodia. Linda Saphan's four pieces, from her *Second Incognito Series*, depict Asian women in a new context that dismisses the stereotype of them as exotic and submissive. Sayon Syprasoeuth's beautiful painting, *Fight, Flight, Fight*, evokes emotion, as it delivers a message about the artist's fight to live in Cambodia during the Khmer Rouge era, his flight from his homeland to a new country, and his fight to find footing once again and build a new life in the United States. *The Building*, a pencil and charcoal drawing on canvas by Kong Vollak, brings to mind the artist's excitement and apprehension about rapid development in Phnom Penh.

The two works by Joe Fyfe use light absorbent fabrics common to daily Cambodian life, from the fabrics sold in the markets to the meditation pillows at a Phnom Penh temple, and Aragna Ker's six works from his series, *Heroes and Heroines Will Never Die From Adolescence, They Merely Change Their Names*, are a playful twist on American pop culture. His collage series *The Couple* features Ker's young parents and the house they came to own, exploring the family's American dream of owning their own home. In Phung Huynh's *Lotus Pond*, from her series *Disorientalism*, she deliberately takes Chinese iconography out of its typical context and rearranges her subjects into perverse allegories, thereby deconstructing and obfuscating their original meanings. Nettra Pan's *Lotus Paper* symbolizes Cambodia as a lotus flower, with rich roots in history, a turbulent past, and the potential to rise above the turmoil towards peace. Finally, through the conservator Pierrette Van Cleve, the artist You Khin kindly offered his painting entitled *It's the Book, Not the Bed,* a reflection on the condition of women. Mr. You, an architect and painter, spent most of his adult life in Europe, Africa, and the Persian Gulf, before returning to Cambodia to paint full-time, a few years before his death in 2009.

I am grateful to all the artists who lent their work to make the exhibition possible, and also to ART in Embassies curator Imtiaz Hafiz, who guided the selection of these rich and inspiring works of art. I hope that you will enjoy these pieces—they truly highlight the talent of these wonderful artists and contribute to our appreciation of the connections between Cambodia and the United States.

Ambassador Carol A. Rodley

Phnom Penh, August 2010

បុព្វកថា

និវេសដ្ឋាននៃប្រធានបេសកកម្មទូតសហរដ្ឋអាមេរិកនៅទីក្រុងភ្នំពេញ និងពិព័ណ៌សិល្បៈក្នុងស្ថានទូតសូមស្វាគមន៍។ ពិព័ណ៌ដ៏គួរអោយចាប់ចិត្តនេះមានវត្ថុសិល្បៈចំនួន២១ដែលជាស្នាដៃរបស់សិល្បករចំនួន១០នាក់។ ស្នាដៃសិល្បៈទាំងអស់បញ្ជាក់ពីការទាក់ទងគ្នារវាងសហរដ្ឋអាមេរិកនិងប្រទេសកម្ពុជា ហើយសំលឹងទៅ អនាគតដោយក្តីសង្ឃឹម តែក៏មិនភ្លេចអតីតកាលដែរ។ ជនជាតិអាមេរិកនិងខ្មែរស្រឡាញ់សិល្បៈ ដូចគ្នា ហើយយើងមានមោទនភាពចំពោះប្រពៃណីសិល្បៈរបស់យើងរៀង១ខ្លួន។ លើសពីនេះទៀត យើងមានបំណងដូចគ្នាក្នុងការសំដែងតាមរយៈសិល្បៈ នូវជីវិត ប្រវត្តិសាស្រ្តក្តី សង្ឃឹមនិងការស្រម៉ៃចង់បានរបស់យើង។

ខ្ញុំមានសេចក្តីរីករាយនឹងចូលរួមក្នុងកម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូត ហើយបានជ្រើសរើសស្នាដៃសិល្បៈផ្សេង១របស់សិល្បករអាមេរិកនិងសិល្បករខ្មែរ ដែលបង្ហាញភាពប៉ិនប្រសប់គំនិតច្នៃប្រឌិត និងស្មារតីរឹងប៉ឹង។ លោក William Graef បានសំដែងទស្សនៈរបស់លោកតាមរូបចំលាក់។ កងនៅជុំវិញដុំកង់យានយន្ត ដែលធ្វើពីអង្គរបញ្ជាក់ផ្ទុយគ្នារវាងភាក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍ឆាប់រហ័ស នៅកម្ពុជា។ វត្ថុសិល្បៈចំនួន ៤ របស់ Linda Saphan ក្នុងចំណោមវត្ថុសិល្បៈរបស់គាត់ ដែលមានឈ្មោះថា “Second Incognito Series” បង្ហាញពីស្រ្តីអាស៊ីក្នុងបរិបទថ្មីមួយ ដែលផាត់ចោលការគិតថាស្រ្តីអាស៊ីប្លែកល្អ និងចាំតែស្តាប់បង្គាប់គេ។ ផ្ទាំងគំនូរដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ Sayon Syprasoeuth ដែលមានចំណងជើងថា “តស៊ូ តស៊ូ តស៊ូ” ធ្វើអោយគេមាននមនោសញ្ចេតនាពុះកញ្ជ្រោល ដោយវាបង្ហាញពីការតស៊ូរបស់សិល្បករ ក្នុងការរស់នៅ សម័យខ្មែរក្រហម ការតស៊ូរបស់គាត់ពីមាតុភូមិ ទៅប្រទេសថ្មី ការតស៊ូរបស់គាត់ក្នុងការរកមូលដ្ឋានជាប់លាប់មួយជាថ្មី ហើយនិងកសាងជីវិតថ្មីមួយ នៅអាមេរិក។ ផ្ទាំងរូបគូរលើក្រដាសដោយប្រើខ្មៅដៃ និងធ្យូងហើយមានឈ្មោះថា “The Building” របស់ Kong Vollak ធ្វើអោយគេនឹកឃើញដល់ការរំភើបនិងការថប់ បារម្ភរបស់សិល្បករលើការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងលឿននៅ ភ្នំពេញ។ គំនូរពីរផ្ទាំងរបស់លោក Joe Fyfe ប្រើក្រណាត់ស្រូបពន្លឺ ដែលមានច្រើននៅកម្ពុជាសព្វថ្ងៃ រាប់ពីក្រណាត់ ដែលមានលក់នៅផ្សាររហូតដល់ខ្នើយ សំរាប់ធ្វើការស្មឹងស្មាត នៅវត្តមួយនៅភ្នំពេញ និងផ្ទាំងគំនូររបស់ វារងនា គរេ ចំនួន ៦ ផ្ទាំង ពីក្នុងចំណោមផ្ទាំងគំនូររបស់គាត់ ដែលមានឈ្មោះថា “Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Names,” មាន លក្ខណៈ បែបកាច់កុងបន្តិចតាមវប្បធម៌សម័យទំនើបរបស់អាមេរិក។ ផ្ទាំងរូបភាពបិទរបស់គាត់ដែលមានឈ្មោះថា “The Couple” គឺស្តីពីឪពុកម្តាយវ័យក្មេងរបស់លោក និង ផ្ទះដែលនៅទីបំផុត ពួកគេគឺជាម្ចាស់ដោយស្វែងយល់ពីសុបិនរបស់គ្រួសារអាមេរិកក្នុងការមនទីកន្លែងរស់នៅសុខសាន ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ។ ត្រពាំងឈូក (Lotus Pond) គឺជា ផ្នែកមួយនៃគំនូរបន្តបន្ទាប់គ្នាសម័យទំនើបរបស់ Phung Huynh ដែលមានឈ្មោះថា Disorientation (ការវង្វេងស្មារតី)។ វាច្រើនតែផ្តើមចេញពីការប្រើរូបភាពបែបចិនដើម្បីប្រៀបធៀបខុសពីបរិបទធម្មតា។ ក្រដាសផ្កាឈូករបស់ Nettra Pan បង្ហាញពីនិមិត្តរូបនៃប្រទេសកម្ពុជាថាជាផ្កាឈូក ដែលមានឫសគល់រុងរឿងក្នុងប្រវត្តិសាស្រ្តអតីតកាលប្រកបដោយភាពរីកវរ និងលទ្ធភាពអាចងើបផុត ពីភាព វឹកវរទៅរកសន្តិភាព។ ជាចុងក្រោយតាមរយៈលោក Pierette Van ជលវេរ ដែលជាអ្នកធ្វើការអភិរក្ស សិល្បករឈ្មោះ (You Khin)ានផ្តល់ផ្ទាំងគំនូររបស់គាត់ដែលមានឈ្មោះថាជាសៀវភៅមិនមែនគ្រែទេ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីស្ថានភាពរបស់ស្រ្តី។ លោក You ដែលជាស្ថាបត្យករនិងជាជាងគំនូរផងនោះបាន ចំណាយភាគច្រើន នៃជីវិតពេញវ័យ របស់លោកនៅទ្វីបអឺរ៉ុប អាហ្វ្រិក និងឈូងសមុទ្រពៃក្ស មុនពេល ត្រលប់មកកម្ពុជាវិញ ដើម្បីធ្វើការជាជាងគំនូរ ក្នុងពេលប៉ុន្មាន ឆ្នាំមុន ពេលស្លាប់ នៅឆ្នាំ ២០០៩។

ខ្ញុំសូមអរគុណចំពោះសិល្បករទាំងអស់ដែលបានផ្តល់កម្ចីនៃស្នាដៃរបស់គេ ដើម្បីធ្វើអោយមានពិព័ណ៌ នេះ ឡើង និងសូមអរគុណផងដែរដល់ លោក, លោកស្រី Imtiaz Hafiz ដែលជាអ្នកគ្រប់ គ្រងកម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថាន ទូត និងដែលបានណែនាំក្នុងការជ្រើសរើសស្នាដៃសិល្បៈល្អ១ទាំងនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អស់ លោក អ្នកនឹងមានការ ចាប់ចិត្តមកលើស្នាដៃសិល្បៈទាំងនេះ ដែលពិតជាបញ្ជាក់ពីទេពកោសល្យនៃសិល្បករ សិល្បការនីចំណាន១ទាំង នេះ និងរួមចំណែកដល់ការ អោយតំលៃ របស់យើងដល់ការទាក់ទងគ្នារវាងប្រទេសកម្ពុជា និង សហរដ្ឋអាមេរិក។

ឯកអគ្គរដ្ឋទូត Carol A. Rodley

ភ្នំពេញ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១០

Joe Fyfe (born 1952)

The contemplative paintings *Untitled (Phnom Penh #1)* and *Untitled (Phnom Penh #5)* were produced while Joe Fyfe lived in Phnom Penh in the spring of 2007. Using burlap he brought from the United States, he produced the paintings with brown cotton that he had purchased from the Russian Market. Fyfe writes "they replicate aspects of light absorbent fabrics common to Cambodia. One example is the deep orange robes of the Buddhist monks. Another is the dark brown of the meditation pillows at Wat Langka."

Joe Fyfe was born in 1952 in New York City, where he currently resides. He received his Bachelor of Fine Arts degree from the University of Arts in Philadelphia, Pennsylvania in 1976. He has shown his work at Galerie Pitch in Paris, in Ho Chi Minh City, and in Hanoi, Vietnam. Fyfe currently teaches at Pratt Institute in Brooklyn, New York. He has received a Bessie Award for stage design (1986), and grants from the Guggenheim Foundation, the Pollock-Krasner and Gottlieb Foundations (2003 and 2008) for painting, and spent six months as a Fulbright research fellow in Vietnam and Cambodia (2006-2007). He writes about art for *Art in America* and *Artnet*, and is also a contributing editor at *ArtCritical.com* and *Bomb* magazine.

http://joefyfe.com

Joe Fyfe (កើតនៅឆ្នាំ ១៩៥២)

ផ្ទាំងគំនូរបែបស្រគត់ស្រគុំគ្មានចំនងជើង (ភ្នំពេញ #១) និងផ្ទាំងគំនូរគ្មានចំនងជើង (ភ្នំពេញ #៥) ត្រូវបានគូរនៅពេល Joe Fyfe រស់នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញកាលពីនិទាឃរដូវ។ ដោយប្រើសំពត់ដេរបាវ (Burlap) ដែលលោកបានយកមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក លោកបានគូរផ្ទាំងគំនូរជាមួយកូតុងពណ៌ត្នោតដែលលោកបានទិញពីផ្សារទួលទំពូង។ លោក Fyfe បានសរសេរថា "វាដូចក្រណាត់ស្រូបពន្លឺដែលមានច្រើននៅប្រទេសកម្ពុជា។ ដូចជាស្បង់លោកពណ៌ទឹកក្រូចចាស់។ មួយទៀតគឺខ្នើយសំរាប់ធ្វើការភាវចនាដែលមានពណ៌ត្នោតចាស់នៅវត្តលង្កា។"

លោក Joe Fyfe បានកើតក្នុងឆ្នាំ១៩៥២ ក្នុងទីក្រុងញូយ៉កជាទីកន្លែងដែលលោកកំពុងរស់នៅនាបច្ចុប្បន្ននេះ។ លោកបានទទួលសញ្ញាបត្របរិញ្ញាខាងវិចិត្រសិល្បៈពីសាកលវិទ្យាល័យសិល្បៈក្នុងទីក្រុង Philadelphia រដ្ឋ Pennsylvania ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៦។ លោកបានបង្ហាញស្នាដៃរបស់លោកនៅវិចិត្រសាលនៅទីក្រុងបារីសហូជីមិញ និងទីក្រុងហាណូយ ប្រទេសវៀតណាម។ បច្ចុប្បន្ននេះលោក Fyfe បង្រៀននៅវិទ្យាស្ថាន Pratt ក្នុងក្រុង Brooklyn, New York។ លោក បាន ទទួលរង្វាន់ Bessie Award ចំពោះការរៀងចំប្លង់ឆាក (១៩៨៦) និងអំណោយថវិកាពីមូលនិធិ Guggenheim, មូលនិធិ Pollock-Krasner និងមូលនិធិ Gottlieb (ឆ្នាំ ២០០៣ និង ២០០៨) ចំពោះគំនូរលាបពណ៌ហើយក្នុងពេលថ្មីៗនេះបានចំណាយពេលចំនួន៦ខែជាអ្នកឯកទេសធ្វើការក្នុងកម្មវិធីអាហារូបករណ៍ Fulbright នៅប្រទេសវៀតណាម និងកម្ពុជា (ឆ្នាំ ២០០៦ – ២០០៧)។ លោកបានសរសេរពីសិល្បៈ អោយទស្សនាវដ្ដី Art in America និង Artnet និងជាអ្នករួមចំណែកពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់អោយទស្សនាវដ្ដី ArtCritical.com និងទស្សនាវដ្ដី Bomb.

http://joefyfe.com

Joe Fyfe

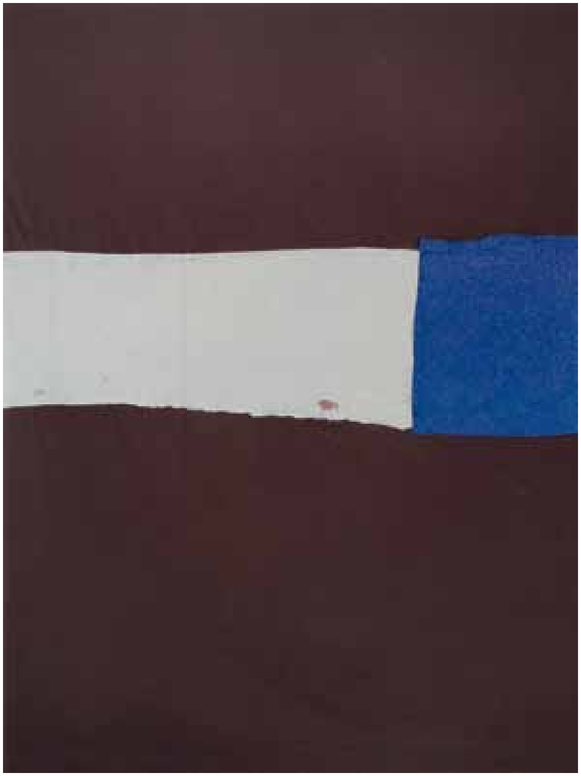

Untitled (Phnom Penh #1), 2007
Cotton, felt, and acrylic, 63 x 47 in.
Courtesy of the artist, Brooklyn, New York

មិនមានចំណងជើង (ភ្នំពេញ #១)២០០៧
កូតុង ហ្វីត្រ និងអាស៊ីដសរីរាង្គ (Acrylic), ៦៣ x ៤៧ អ៊ីង (១៦០ x ១១៩,៤ សម)
អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Brooklyn, New York

Untitled (Phnom Penh #5), 2007
Cotton and felt, 31 ½ x 24 in.
Courtesy of the artist, Brooklyn, New York

មិនមានចំណងជើង (ភ្នំពេញ #៥)២០០៧
កូតុង និងហ្វីត្រ, ៣១ ១/២ x ២៤ អ៊ីង (៨០ x ៦១ សម)
អំណោយរបស់ស្បិករ នៅ Brooklyn, New York

William Graef (born 1957)

Blingcaps #1, #2, and *#3* record the ongoing societal changes occurring in Phnom Penh. In his artist's statement William Graef writes, "Outside the capital of Cambodia, animal driven wooden carts are still common, in stark contrast to the recent bombardment of luxury automobiles that have become omnipresent inside the city. The prestige of a tricked out 'ride' gives one 'big face', the ever important role of keeping up with the Joneses even as most of the population still survives hand to mouth. Wheel covers cast in rice, the Asian dietary staple, bring to light the contradictions of an impoverished culture that is emerging from tragedy and entering a rapidly changing environment. Displayed like collectable porcelain dish ware, they question the very wants and needs of a developing nation experiencing an economic bonanza infused with an onslaught of Western values."

William Graef attended the University of Michigan, Ann Arbor, and received his Bachelor of Fine Arts degree from the Pratt Institute in Brooklyn, New York.

William Graef (កើតនៅឆ្នាំ ១៩៥៧)

រូប Blingcap លេខ ១ ២ និង ៣ បង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរនៃសង្គមនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងក្នុងនាមអ្នកសិល្បៈ របស់លោកលោក William Graef បានសរសេរថា "នៅក្រៅរាជធានីនៃប្រទេសកម្ពុជារទេះដែលអូសទាញដោយសត្វនៅមានច្រើននៅឡើយ ដែលជាការផ្ទុយស្រឡះពីរថយន្តប្រណិតៗដែលហូរចូលមកក្នុងពេលថ្មីៗនេះហើយដែលគេឃើញមានគ្រប់កន្លែងក្នុងទីក្រុង។ កិត្តិនាមនៃ"ការជិះរថយន្ត" ដើម្បីបង្អួតរូបភាពខាងក្រៅ ធ្វើអោយគេមាន"មុខមាត់ធំដុំ" គឺជាតួនាទីដ៏មានសារៈសំខាន់ក្នុងការធ្វើកុំអោយចាញ់គេបើទោះជាប្រជាជនភាគច្រើនស្ទើរតែមិនមានហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ក្តី។ គំរបកង់ដែលចាក់ពុម្ពដោយប្រើអង្ករ ដែលជាអាហារចាំបាច់ប្រចាំថ្ងៃនៅអាស៊ីធ្វើអោយគេមើលឃើញច្បាស់ពីលក្ខណៈផ្ទុយគ្នានៃការនិយមដែលមានការចុះអន់ថយ និងដែលទើបតែងើបចេញពីសោកនាកម្ម ហើយកំពុងចូលទៅក្នុងបរិយាកាសដែលកំពុងតែមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ដោយត្រូវបានបង្ហាញដូចជាចានព័រសឡែនគួររក្សាទុក វាចោទសួរទៅ លើភាពត្រឹមត្រូវនៃការចង់បាននិងសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រទេសមួយដែលកំពុងអភិវឌ្ឍ និងកំពុងតែមានការលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងឆាប់រហ័ស ជាមួយនឹងការហូរចូល យ៉ាងច្រើននៃគុណតំលៃរបស់លោកខាងលិច។"

លោក William Graef បានសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យ Michigan, Ann Arbor ហើយបានទទួលសញ្ញាប័ត្របរិញ្ញាផ្នែកវិចិត្រសិល្បៈពីវិទ្យាស្ថាន Pratt នៅក្រុង Brooklyn, រដ្ឋ New York។

អំណោយរបស់សិល្បៈករ

William Graef

Blingcap #2, undated
Epoxy resin and brown rice
16 in. diameter x 2 ½ in. thick
Courtesy of the artist, New York, New York

គំរបកង់ឡាន លេខ ២ មិនមានបញ្ជាក់ថ្ងៃខែ
ជ័រឈើ Epoxy និងអង្ករពណ៌ត្នោត
អង្កត់ផ្ចិត ៤,៦២ សម កំរាស់ ៦, ៣៤ សម
អំណោយរបស់សិល្បករ នៅទីក្រុងញូយ៉ក រដ្ឋញូយ៉ក

Blingcap #1, undated
Epoxy resin and white rice
16 in. diameter x 2 ½ in. thick
Courtesy of the artist, New York, New York

គំរបកង់ឡាន លេខ ១ មិនមានបញ្ជាក់ថ្ងៃខែ
ជ័រឈើ Epoxy និងអង្ករពណ៌ស
អង្កត់ផ្ចិត ៤,៦២ សម កំរាស់ ៦, ៣៤ សម
អំណោយរបស់សិល្បករ នៅទីក្រុងញូយ៉ក រដ្ឋញូយ៉ក

William Graef

Blingcap #3, undated
Epoxy resin and black rice
16 in. diameter x 2 ½ in. thick
Courtesy of the artist, New York, New York

គំរបកង់ឡាន លេខ ៣ មិនមានបញ្ជាក់ថ្ងៃខែ
ជ័រឈើ Epoxy និងអង្ករពណ៌ ខ្មៅ
អង្កត់ផ្ចិត ៤,៦២ សម កំរាស់ ៦, ៣៤ សម
អំណោយរបស់សិល្បករ នៅទីក្រុងញូយ៉ក រដ្ឋញូយ៉ក

Phung Huynh

Lotus Pond is from Phung Huynh’s current series of paintings entitled *Disorientation*. It is largely inspired by Chinese auspicious imagery and reflects her long held interest in the seminal work of Edward Said on the subject of Orientalism. The depiction of carp and lotus flowers symbolizes prosperity, and is typical “auspicious” imagery. Particular combinations of objects, figures, and landscapes procure a specific omen, or good fortune. Huynh explains that such pictorial combinations can also function as homophones that produce alternate meanings (when the Chinese words "lotus" and "fish" are pronounced together, the words themselves sound like "living a good life for a long time"). In describing these paintings as a type of disorientation, Huynh alludes to Said's definition of the Orient, of a particular exoticizing of objects and figures that are Eastern in ways that are both delightful and horrifying. The series also questions how we culturally align ourselves, and how we choose to orient our [mis]interpretations of visual culture.

Huynh received her Bachelor of Fine Arts degree from the Art Center College of Design, Pasadena, California in 1999, and her Master of Fine Arts degree from New York University in New York City in 2001. Huynh has received commissions from the Los Angeles County Metropolitan Transportation Authority’s Laurel Canyon Station, *Rolling Stone Magazine*, and American Airlines, among others.

www.samleegallery.com

Phung Huynh

ត្រពាំងឈូក គឺជាផ្នែកមួយនៃគំនូរបន្តបន្ទាប់គ្នាសម័យទំនើបរបស់ Phung Huynh ដែលមានឈ្មោះថាការវង្វេងស្មារតី (Disorientation). វាច្រើនតែផ្តើមចេញពីការប្រើរូបភាពដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀបយ៉ាងប៉ិនប្រសប់របស់ចិន ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងពីការចាប់អារម្មណ៍ជាយូរមកហើយរបស់គាត់ ទៅលើស្នាដៃបង្ករបង្កើតដំបូងៗរបស់ Edward Said ស្តីពី លក្ខណៈរបស់ជនជាតិអាស៊ី។ ការរៀបរាប់ពីត្រីកាបនិងផ្កាឈូកគឺជានិមិត្តរូបនៃវិបុលសុខ ហើយជាការប្រៀបធៀបរូបភាព "ដ៏មានឫក្ស"។ ការបញ្ចូលគ្នានូវវត្ថុរូប និងទេសភាពផ្តល់នូវប្រផ្នូរដោយឡែកមួយ ឬសំណាងល្អ។ Huynh បានពន្យល់ថាការបញ្ចូលរូបភាពចូលគ្នាបែបនេះអាចជាពាក្យមានសំលេងដូចគ្នាតែមានន័យសរសេរខុសគ្នា ដែលអាចមានន័យម្តងអញ្ចេះម្តងអញ្ចុះ ជាភាសាចិននៅពេលពាក្យថា "ឈូក" និង "ត្រី" ត្រូវបានគេអានចូលគ្នាវាមានន័យថា "អាយុវែងនិងប្រកបដោយសុភមង្គល។ " ក្នុងការរៀបរាប់គំនូរទាំងនេះថាជាការវង្វេងស្មារតីក្នុងលក្ខណៈបែបណាមួយនោះ Huynh និយាយបញ្ចៀងទៅនិយមន័យរបស់ Said លើពាក្យថាអាស៊ី (Orient) និយមន័យទៅលើការធ្វើអោយមានលក្ខណៈប្លែកនៃវត្ថុនិងរូបភាព ដែលមានលក្ខណៈតាម បែបអ្នកនៅតំបន់ភាគខាងកើត ហើយមានលក្ខណៈនាំអោយរីករាយផង រន្ធត់ផង។ គំនូរតគ្នាទាំងនេះក៏ធ្វើការចោទសួរផងដែរលើវិធីដែលយើងតំរង់វប្បធម៌របស់ យើងអោយស្របទៅខាងណាមួយ និងវិធីដែលយើងជ្រើសរើសក្នុងការតំរង់ទិសនៃការបកស្រាយ (ត្រូវឬខុស) វប្បធម៌ផ្នែកចក្ខុ (Visual culture).

Huynh បានទទួលសញ្ញាប័ត្របរិញ្ញាផ្នែកវិចិត្រសិល្បៈពីមហាវិទ្យាល័យ Art Center College of Design នៅ Pasadena, California ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ និងបានទទួលសញ្ញាប័ត្រអនុបណ្ឌិតផ្នែកវិចិត្រសិល្បៈពីសាកលវិទ្យាល័យញូយ៉កក្នុងក្រុងញូយ៉កក្នុងឆ្នាំ ២០០១។ Huynh គមនាគមន៍ក្រុងនៅ Los Angeles ទស្សនាវដ្តី Rolling Stone Magazine ក្រុមហ៊ុនអាកាសចរអាមេរិក ។ល។

www.samleegallery.com

Lotus Pond, 2008
Oil and collage on wood,
24 x 21 in.
Courtesy of the artist, and Sam Lee Gallery, Los Angeles, California

ត្រពាំងឈូក ២០០៨
ប្រេង និងរូបភាពបិទលើឈើ
៦១ x ៥៣,៣ សម
អំណោយរបស់សិល្បករ និងវិចិត្រសាល Sam Lee នៅ Los Angeles, California

Aragna Ker (born 1974)

As a naturalized citizen of the United States of America, and a native of Cambodia, Aragna Ker views himself as a cultural hybrid. His artwork fuses the dreams and ideals of citizens by bridging the cultural language barriers with the essence of universal experience. The nature of his work acts as a platform for viewers to accept their cultural exchanges as a means for accumulation, rather than risk.

Ker writes: “As an artist, it is my personal goal to convey the intangible core of human experience by manifesting it visually. Fusing multiple human aspirations is the basis for the *Torch Bearers* series, which touches on dreams, status and idealism. Life experience transforms architectural structures into irresistible refuges”. *The Couple*, features a painting of Ker’s young parents amongst a collage forming the house they came to finally own. This piece explores the American family's dreams of owning their own refuge.

The *Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Name* series explores the power of the human psyche and a child's ability to transform his or her ordinary self into an extraordinary being (superhero) through the visualization of imaginary costumes. Unlocked by the imagination of the youthful mind, the inner child is empowered by the unseen and becomes invincible to reality. These are ordinary children who reflect the global ethnicities found in southern California and beyond. The *Green Lantern* is a portrait of Ker’s brother, Daron Ker, and *Super Girl* is his sister, Rezeda Ker. Combined, these works expose the role of facades in the children’s environments.

Born in 1974, Aragna Ker is a native of Cambodia's capital of Phnom Penh. He and his family immigrated to the United States when he was six years old. Ker is a graduate of both Claremont Graduate University (Master's degree in sculpture, 2004) and the San Francisco Art Institute (Bachelor's degree in painting, 1999). He currently resides and works in Los Angeles, while employed as an art instructor for adults with disabilities.

Aragna Ker (កើតនៅឆ្នាំ ១៩៧៤)

ក្នុងនាមជាជនចូលសញ្ជាតិអាមេរិក និងមានដើមកំណើតខ្មែរ Aragna Ker មើលឃើញខ្លួនឯងថាជាមនុស្សកូនកាត់ផ្នែកវប្បធម៌។ ស្នាដៃសិល្បៈ របស់លោកបញ្ចូលគ្នានូវការស្រមើស្រមៃនិងឧត្តមគតិរបស់ពលរដ្ឋដោយភ្ជាប់គ្នានូវរបាំងវប្បធម៌ភាសាជាមួយនឹងសារៈនៃបទពិសោធន៍ជាសាកល។សារជាតិនៃស្នាដៃរបស់លោកអាចធ្វើជាវេទិកាសំរាប់អ្នកទស្សនាទទួលយកការផ្លាស់ប្តូរគ្នារបស់គេផ្នែកវប្បធម៌ ធ្វើជាមធ្យោបាយនៃការប្រមែប្រមូលការផ្លាស់ប្តូរ ជាជាងហានិភ័យ។

លោក Ker បានសរសេរថា "ក្នុងនាមជាសិល្បៈករ ខ្ញុំមានគោលដៅផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការបង្ហាញចំណុចស្នូលអរូបនៃបទពិសោធន៍របស់មនុស្សដោយស្តែងវាឡើងតាមផ្លូវចក្ខុ។ ការរំលាយបញ្ចូលគ្នានូវសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើនបែបយ៉ាងរបស់មនុស្សគឺជាមូលដ្ឋាននៃគំនូរជាសេរីស្តីពីអ្នកកាន់ចន្លុះ ដែលមាននិយាយដល់ការស្រមៃឋានៈ និងឧត្តមគតិនិយម។ បទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតប្រែក្លាយសំណង់ស្ថាបត្យកម្មអោយទៅជាទីជ្រកយ៉ាងប្រពៃ។ " ប្តីប្រពន្ធពីរនាក់ នៅក្នុងគំនូររបស់លោក Ker គឺជា ឱពុកម្តាយវ័យក្មេងរបស់លោកក្នុងចំណោមរូបភាពបិទបង្អើតបានជាផ្ទះ ដែលនៅទីបំផុតពួកគេគឺជាម្ចាស់របស់វា។ ផ្នែកនេះបង្ហាញពីការស្រមៃចង់បានទីស្នាក់អាស្រ័យដោយខ្លួនគេមួយរបស់គ្រួសារអាមេរិក។

វីរៈបុរសនិងវីរៈនារីនឹងមិនស្លាប់ពីអាយុនៅជំទង់ទេ។ គេគ្រាន់តែប្តូរឈ្មោះរបស់គេទេ គឺជាស្នាដៃមួយខ្សែដែលស្វែងយល់ពីអំណាចនៃ ចិត្តរបស់មនុស្ស និងសមត្ថភាពរបស់កុមារម្នាក់ក្នុងការកែប្រែខ្លួនឯងអោយទៅជាមនុស្សមិនធម្មតា (មហាវីរៈបុរស) តាមរយៈការធ្វើអោយស្រមៃមើលឃើញសំលៀកបំពាក់បែបស្រមើស្រមៃ។ ដោយត្រូវបានចាក់សោរបើកដោយការស្រមៃ នៃចិត្តនៅក្មេងវ័យដួងចិត្តរបស់កុមារមានអានុភាពដោយអ្វីដែលគេមើលមិនឃើញហើយមិនមានអ្វីឈ្នះបានក្នុងភាពជាក់ស្តែង។ គេគឺជាកុមារធម្មតាដែលឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញពីជាតិពន្ធ (Ethnicity) ក្នុងពិភពលោក ដែលគេឃើញមាននៅ California ភាគខាងត្បូង និងកន្លែងផ្សេងទៀត។ គោមពណ៌បៃតង (Green Lantern) គឺជារូបនៃបងប្រុសរបស់ Ker ដែលមានឈ្មោះថា Daron Ker ហើយមហាវីរៈនារីគឺជា បងស្រីរបស់លោកដែលមានឈ្មោះថា Rezeda Ker។ជារួម ស្នាដៃទាំងនេះបង្ហាញពីតួនាទីនៃទិដ្ឋភាពបិទបាំងខាងក្រៅនៃបរិយាកាសរបស់កុមារ។

Aragna Ker បានកើតនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៤ ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ លោក និង គ្រួសាររបស់លោកបានទៅរស់នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នៅពេល លោកមានអាយុ៦ឆ្នាំ។ លោកបានទទួលសញ្ញាប័ត្រអនុបណ្ឌិតផ្នែកចំលាក់ពីសា កលវិទ្យាល័យ Claremont Graduate University ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ និងបានទទួលសញ្ញា ប័ត្របរិញ្ញាខាង គំនូរពីវិទ្យាស្ថានសិល្បៈ San Francisco Art Institute ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩។ ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះលោករស់នៅនិងធ្វើការនៅទីក្រុង Los Angeles ដោយធ្វើជាគ្រូបង្ហាត់សិល្បៈដល់មនុស្សធំដែលមានពិការភាព។

អំណោយរបស់សិល្បៈករ

Aragna Ker

Torch Bearers, The Couple, 2009
Watercolor, decorative paper, 33 x 25 in.
Courtesy of the artist, Los Angeles, California

អ្នកកាន់ចន្លុះ ប្តីប្រពន្ធ ២០០៩
គូល័រទឹក ក្រដាសលំអ ៨៣,៨ សម x ៦៣, ៥សម
អំណោយរបស់សិល្បករ នៅ Los Angeles, California

Torch Bearers, The Gentlemen, 2009
Watercolor, decorative paper, 33 x 25 in.
Courtesy of the artist, Los Angeles, California

អ្នកកាន់ចន្លុះ សុភាពបុរស ២០០៩
គូល័រទឹក ក្រដាស់លំអ, ៨៣,៨ x ៦៣,៥ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Los Angeles, California

Aragna Ker

Torch Bearers, The Little Girl, 2009
Watercolor, decorative paper, 33 x 25 in.
Courtesy of the artist, Los Angeles, California

អ្នកកាន់ចន្លុះ ក្មេងស្រីតូចម្នាក់ ២០០៩
គួរលំទឹក ក្រដាស់លំអ, ៨៣,៨ x ៦៣,៥ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Los Angeles, California

Aragna Ker

Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Names: Green Lantern (Daron Ker), 2008
Watercolor, construction paper, 33 x 25 in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California

វិរៈបុរសនិងវិរៈនារីនិងមិនស្លាប់ពីអាយុនៅជំទង់ទេ។ គេគ្រាន់តែប្តូរឈ្មោះរបស់គេទេះ គោមពណ៌បៃតង (Daron Ker) ២០០៨
គូល័រទឹក ក្រដាសរឹង, ៨៣.៨ x ៦៣.៥ សម អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Los Angeles, California

Aragna Ker

Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Names: Super Girl I (Rezeda Ker), 2008
Watercolor, construction paper, 33 x 25 in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California

វិរៈបុរសនិងវិរៈនារីនឹងមិនស្លាប់ពីអាយុនៅជំទង់ទេ។ គេគ្រាន់តែប្តូរឈ្មោះរបស់គេទេ: ក្មេងស្រីអស្ចារ្យ (Rezeda Ker) ២០០៨
គូលរ័ទឹក ក្រដាសរឹង, ៨៣.៨ x ៦៣.៥ សម អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Los Angeles, California

Aragna Ker

Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Names: Flash, 2008
Watercolor, construction paper, 33 x 25 in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California

វិរៈបុរសនិងវិរៈនារីនិងមិនស្លាប់ពីអាយុនៅជំទង់ទេ។ គេគ្រាន់តែប្តូរឈ្មោះរបស់គេទេះ ពន្លឺផ្លេក ២០០៨
គូលរ័ទឹក ក្រដាសរឹង, ៨៣.៨ x ៦៣.៥ សម អំណោយរបស់សិល្បករនៅ Los Angeles, California

Aragna Ker

Heroes and Heroines Will Never Die from Adolescence, They Merely Change Their Names: Batman, 2008
Watercolor, construction paper, 33 x 25 in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California

វីរបុរស និងវីរនារីនឹងមិនស្លាប់ក្នុងវ័យជំទង់ទេ។ គេគ្រាន់តែប្តូរនាមថា មនុស្សពីងពាង
គូលរ័ទឹក ក្រដាសរឹង ៨៣,៨ សម x ៦៣,៥ សម អំណោយរបស់សិល្បីករ នៅ Los Angeles, California

Nettra Pan

Nettra Pam writes: “As a Cambodian American raised in Cambodia, I have discovered firsthand the experiences unique to Khmer people, a perspective outside of foreigners' grasps. This has compelled me to contribute to the rebirth of Cambodian art, which was nearly obliterated during the Khmer Rouge Regime (1975-1979). In visual arts, I explore a popular Buddhist and Southeast Asian motif: the lotus flower. I imagine an analogy between Cambodia's current state, and the growth of lotuses out of ponds. There is richness at the roots but also a turbulent past that we need to rise above. Through the lotus, I aim to represent peace.”

http://nettra.pan.googlepages.com

Horizon, undated
Acrylic and charcoal on canvas
57 ¼ x 24 ¼ in.
Courtesy of the artist, New York, New York,
and Phnom Penh, Cambodia

ជើងមេឃ មិនមានប្រាប់ថ្ងៃខែ
អាស៊ីតសរីរាង្គ (Acrylic) និងធ្យូងគូរលើផ្ទាំងសំពត់
១៤៥,៤ x ៦១,៦ សម
អំណោយរបស់វិចិត្រករ នៅញូយ៉ក និងនៅភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា

Nettra Pan

Nettra Pan បានសរសេរថា “ក្នុងនាមជាជនជាតិអាមេរិកដើមកំណើតខ្មែរ និងរស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ខ្ញុំបានជួបប្រទះដោយផ្ទាល់នូវ បទពិសោធន៍ ប្លែករបស់ប្រជាជនខ្មែរ ដែលជាទស្សនៈយល់ឃើញមួយដែលជនបរទេសមិនអាចយល់បាន។ ការនេះបានជំរុញអោយខ្ញុំរួមចំណែកដល់ការកើតឡើងវិញផ្នែកសិល្បៈនៅ ប្រទេសកម្ពុជា ដែលស្ទើរតែរលាយសាបសូននៅក្រោមរបបខ្មែរក្រហម ១១៩៧៥-១៩៧៩ចុ។ ក្នុងសិល្បៈបំរើចក្ខុ ខ្ញុំស្វែងយល់ខ្លឹមសារសិល្បៈ នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងតាមពុទ្ធសាសនា ដែលច្រើនមានការនិយមពោលគឺផ្កាឈូក។ ខ្ញុំស្រម៉ៃពីភាពស្រដៀងគ្នារវាងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៅប្រទេសកម្ពុជា និងការលូតលាស់នៃផ្កាឈូកចេញពីត្រពាំង។ មានភាពសំបូរបែបត្រង់ឬស តែក៏មានអតីតកាលប្រកបដោយភាពរំជើបរំជួលខ្លាំងដែលត្រូវជំនះអោយបាន។ តាមរយៈផ្កាឈូក ខ្ញុំមានបំណងបង្ហាញនិមិត្តរូបនៃសន្តិភាព ”។

http://nettra.pan.googlepages.com

Lotus Paper, undated
Acrylic, plaster, and newspaper on canvas, 24 x 63 ½ in.
Courtesy of the artist, New York, New York, and Phnom Penh, Cambodia

ក្រដាស់ផ្កាឈូក មិនមានប្រាប់ថ្ងៃខែ
អាស៊ីសរីរាង្គ ថ្នាំបំពោក និងក្រដាស់កាសែតបិទលើផ្ទាំងសំពត់ ៦១ សម គុណ ១៦១.៣
អំណោយរបស់សិល្បករនៅ ក្រុងញ៉ូយ៉ក និងក្រុងភ្នំពេញ

Linda Saphan

The *Incognito* series presents Cambodian women dressed in their daily attire. The Khmer society is traditionally constraining, with a particularly tight grasp on the younger generation. As a white, clear complexion is highly praised in Cambodia, Khmer young women move around in the daylight with their skin covered to protect them from the sun and pollution. Thus the clothing provides them with protection while covering and concealing their identities. This sense of anonymity allows women more freedom in the city. They can pass without much notice or attention, and many women value the secrecy and privacy the concealment provides. New opportunities for interaction are thus created, breaking with the traditional, and illustrating a unique contrast with the religious and traditional concealment of Muslim women. *Incognito* depicts the Asian woman in a context very different from that of the exotic and submissive object portrayed all too often in the media.

Saphan's passion for art and her love of Khmer culture has made her one of the most prominent and encouraging voices in the Cambodian art scene. As one of the organizers of the Visual Arts Open Festival in Cambodia, and a founder and coordinator of the Selapak Neari program, Saphan has supported and helped give exposure to women artists across Cambodia. Additionally, the artist launched the Art Rebels Association (a local association of young artists), and curated a group show of eighteen international and Cambodian female artists at the Ministry of Culture.

Saphan explains: "My art work presents myself as an artist who is not distanced from contemporary society. I am very much at home in my own time, and comfortable with the many lifestyles and resulting imaginations that exist. My work expresses an awareness of participating in a new, developing, and active world full of possibilities, as well as of contradictions and paradoxes. The issues raised by my art works depict the variety of today's culture, its fascinating, rich and complex appearance which are both global and particularly local, endlessly repetitive and endlessly differentiated. While visual aspects are the dominant dimension of this world, they are nevertheless inseparably connected to other fields. This is reflected not only in the multitude of sources I take my inspiration from (personal snapshot, old photography from family albums, sign panels' images etc.), but perhaps no less in the fact that I am myself dealing with other media (drawing, installations, sculpture, and photography). In such a world, painting can be only one of several possible and equally interesting creative mediums."

Saphan's work has been included in several collective exhibitions throughout Cambodia, Myanmar, Singapore, France, and the U.S. Today she is living and working in Greenwich Village, New York.

http://saphan.info

Linda Saphan

សេរី អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណ (The Incognito series) បង្ហាញពីស្ត្រីខ្មែរក្នុងសំលៀកបំពាក់ប្រចាំថ្ងៃរបស់គេ។ តាមប្រពៃណីសង្គមខ្មែរមានការរឹតត្បិតខ្លាំង ជាពិសេសទៅលើមនុស្សវ័យក្មេង។ ដោយមានការអោយតំលៃលើសាច់សស្អាតនៅប្រទេសកម្ពុជា ស្ត្រីខ្មែរក្មេងៗច្រើនដើរទៅណាមកណាក្រោមពន្លឺថ្ងៃ ដោយគ្រប់ស្បែករបស់គេដើម្បីកុំអោយប៉ះពន្លឺព្រះអាទិត្យនិងការពុលបរិយាកាស។ ដូច្នេះ សំលៀកបំពាក់ ការពារពួកគេ ដោយគ្របនិងបិទបាំងអត្តសញ្ញាណរបស់គេ។ ការនេះធ្វើអោយនារីមានសេរីភាពច្រើន ក្នុងការទៅណាមកណា។ គេអាចដើរទៅណាមកណាដោយមិនមានការកត់សំគាល់មកលើខ្លួន ហើយនារីជាច្រើនអោយតំលៃលើការសំងាត់ និងការលាក់បាំងនេះ។ ដូច្នេះគេមានឱកាសធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាមិនទៅតាមប្រពៃណី ហើយបង្ហាញនូវភាពផ្ទុយទៅនិងការលាក់បាំងដែលកំណត់ដោយសាសនា និងប្រពៃណីសំរាប់ស្ត្រីមូស្លីម។ Incognito បង្ហាញពីស្ត្រីជនជាតិអាស៊ីក្នុងន័យមួយខុសឆ្ងាយពីស្ត្រី ដែលមានលក្ខណៈប្លែក និងអោនលំទោនដូចដែលមានបង្ហាញជាធម្មតាតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយពត៏មាន។

គារស្រឡាញ់សិល្បៈរបស់ Saphan និងការស្រឡាញ់របស់នាងចំពោះវប្បធម៌ខ្មែរបានធ្វើអោយនាងក្លាយជាសំលេងលេចធ្លោនិងលើកទឹកចិត្តខ្លាំងជាងគេក្នុងផ្នែកសិល្បៈរបស់កម្ពុជា។ ក្នុងនាមជាអ្នករៀបចំម្នាក់នៃមហោស្រពបើកចំហនៃចក្ខុសិល្បៈនៅកម្ពុជា និងក្នុងនាមជាស្ថាបនិកនិងជាអ្នកសំរបសំរួលម្នាក់នៃកម្មវិធីសិល្បៈនារី Saphan បានគាំទ្រនិងជួយដល់ការឡើងសំដែងនិងការបញ្ចេញស្នាដៃរបស់សិល្បការិនីនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។ លើសពីនេះទៀតសិល្បការិនីរូបនេះថែមទាំងបានបង្កើតសមាគមអ្នកមានគំនិតឯករាជ្យផ្នែកសិល្បៈ (Art Rebel Association) ដែលជាសាមាគមក្នុងស្រុកមួយនៃសិល្បករក្មេងៗ និងបានដឹកនាំការសំដែលជាក្រុមនៃសិល្បការិនីខ្មែរនិងអន្តរជាតិចំនួន១៨នាក់នៅក្រសួងវប្បធម៌។

Saphan បានពន្យល់ថា "ការងារផ្នែកសិល្បៈរបស់ខ្ញុំធ្វើអោយខ្ញុំក្លាយជាសិល្បការិនីម្នាក់ ដែលមិនស្ថិតនៅឆ្ងាយពីសង្គមសម័យទំនើបឡើយ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ធម្មតាធ្វើអ្វីៗទៅតាមដំណើររបស់ខ្ញុំ ហើយរស់នៅបានសុខស្រួលតាមរបៀបនិងការស្រមើស្រម៉ៃច្រើនបែបយ៉ាង។ ស្នាដៃរបស់ខ្ញុំសំដែងអោយឃើញនូវការយល់ដឹងទៅលើការចូលរួមក្នុងពិភពមួយថ្មីកំពុងដុះដាល និងមានភាពសកម្ម និងពោរពេញដោយលទ្ធភាពព្រមទាំងលក្ខណៈផ្ទុយគ្នាហើយនិងប្រតិមតិ (paradox) ។ បញ្ហាដែលលើកឡើងដោយស្នាដៃសិល្បៈរបស់ខ្ញុំរៀបរាប់លក្ខណៈផ្សេងៗនៃវប្បធម៌សម័យបច្ចុប្បន្ន រូបភាពស្មុគស្មាញ សំបូរបែបនិងគួរអោយចាប់ចិត្តរបស់វាដែលមាន លក្ខណៈជាសាកលផង លក្ខណៈតាមតំបន់ដោយឡែកមួយៗផង និងមានលក្ខណៈដដែល និងខុសៗគ្នាគ្មានទីបញ្ចប់ផង។ ថ្វីបើផ្នែកចក្ខុមានលក្ខណៈលើសលុបក្តីក្នុងពិភពលោកនេះក៏វានៅតែមានលក្ខណៈជាប់គ្នាផ្តាច់ចេញមិនបានពីផ្នែកដ៏ទៃទៀតដែរ។ ចំណុចនេះត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញ មិនត្រឹមតែក្នុងប្រភពដ៏ច្រើនដែលគំនិត របស់ខ្ញុំផុសចេញមកនោះទេ ១រូបថតផ្ទាល់ខ្លួនរូបថតចាស់ៗ ជាមួយគ្រួសារ។ល។ ៗ តែក៏ប្រហែលជាត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញផងដែរនៅត្រង់ការដែលថាខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់កំពុងតែមានការប្រាស្រ័យជាមួយមធ្យោបាយផ្សាយពត៏មានដ៏ទៃទៀត (គំនូរ ទីដាក់តាំង រូបចំលាក់និងរូបថត)។ ក្នុងពិភពលោកមួយបែបនេះគំនូរប្រហែលជា មធ្យោបាយមួយនៃមធ្យោបាយជាច្រើនដែលអាចមាន ហើយដែលមានលក្ខណៈប្រឌិតញាណគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ "។ ស្នាដៃរបស់ Saphan ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងពិពណ៌វត្ថុសិល្បៈជាច្រើន នៅប្រទេសកម្ពុជា ភូមា សឹង្ហបូរីបារាំង និងសហរដ្ឋអាមេរិក។ សព្វថ្ងៃនេះ លោកស្រីកំពុងរស់នៅនិងធ្វើការនៅ Greenwich Village, New York។

អំណោយរបស់សិល្បការិនី
http://saphan.info

Linda Saphan

Second Incognito Series #4, 2008
Ink on rice paper, 25 x 26 in.
Courtesy of the artist, New York, New York and Phnom Penh, Cambodia, and Van Cleve Fine Art, San Diego, California

អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណទី២ រូបសេរីលេខ ៤ ២០០៨
ទឹកខ្មៅលើក្រដាស់ធ្វើអំពីអង្ករ, ៦៣,៥ x ៦៦ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅញូយ៉ក និងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
និងវិចិត្រសិល្បៈ Van Cleve Fine Art, San Diego, California

Second Incognito Series #14, 2008
Ink on rice paper, 25 x 26 in.
Courtesy of the artist, New York, New York and Phnom Penh, Cambodia, and Van Cleve Fine Art, San Diego, California

អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណទី២ រូបសេរីលេខ ១៤ ២០០៨
ទឹកខ្មៅលើក្រដាស់ធ្វើអំពីអង្ករ, ៦៣,៥ x ៦៦ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅញូយ៉ក និងនៅក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា និងវិចិត្រសិល្បៈ
Van Cleve Fine Art, San Diego, California

Linda Saphan

Second Incognito Series #15, 2008
Ink on rice paper, 25 x 26 in.
Courtesy of the artist, New York, New York and Phnom Penh, Cambodia, and Van Cleve Fine Art, San Diego, California

អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណទី២ រូបសេរីលេខ ១៥ ២០០៨
ទឹកខ្មៅលើក្រដាស់ធ្វើអំពីអង្ករ, ៦៣,៥ x ៦៦ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅញូយ៉ក និងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា និងវិចិត្រសិល្បៈ
Van Cleve Fine Art, San Diego, California

Second Incognito Series #5, 2008
Ink on rice paper, 25 x 26 in.
Courtesy of the artist, New York, New York and Phnom Penh, Cambodia, and Van Cleve Fine Art, San Diego, California

អ្នកលាក់អត្តសញ្ញាណទី២ រូបសេរីលេខ ៥ ២០០៨
ទឹកខ្មៅលើក្រដាស់ធ្វើអំពីអង្ករ, ៦៣,៥ x ៦៦ សម
អំណោយរបស់សិល្បករនៅញូយ៉ក និងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា និងវិចិត្រសិល្បៈ
Van Cleve Fine Art, San Diego, California

Sayon Syprasoeuth (born 1967)

Sayon Syprasoeuth paints to recollect his youth, and to explore ideas of justice, freedom, and spirituality, especially as they relate to his life. He also make sculptures that hang from the ceiling or wall. Both types of work reflect upon and grapple with earlier times and places. In them, he tries to capture a fleeting beauty that he rushed through while moving from one place to the other. In his youth Syprasoeuth was surrounded by lush coconut trees and fields of wild flowers and vegetation at his family farm in Cambodia. It was a beautiful place, but they had to abandon it when fleeing the Khmer Rouge. They traveled through Thailand, to Hong Kong and the Philippines, finally settling in the small farm town of Elkader, Iowa.

Syprasoeuth lives and works in Los Angeles, California. His work includes drawing, painting, and installation. He works from intuition, pop culture, and everyday happenings that are informative and thought provoking. Syprasoeuth studied in the United States and received his Master of Fine Arts degree from the Claremont Graduate University, California, in May 2007.

www.sayonart.com

Sayon Syprasoeuth (កើតនៅឆ្នាំ ១៩៦៧)

Sayon Syprasoeuth គូររូបដើម្បីរំលឹកពីវ័យក្មេងរបស់គាត់ និងដើម្បីស្វែងយល់ពីគំនិតស្តីពីយុត្តិធម៌សេរីភាព និងផ្លូវចិត្តជាពិសេសទាក់ទងនិងជីវិតរបស់លោក។ ក្រៅពីនេះ លោកក៏ធ្វើរូបចំលាក់ផងដែរដែលត្រូវបានព្យួរពីលើពិតានឬជញ្ជាំង។ ស្នាដៃទាំង២បែបនេះឆ្លុះបញ្ចាំងនិងមានបំណងដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងពេលនិងទីកន្លែងកន្លងមក។ ក្នុងនោះលោកចាប់យកសម្រស់ដែលបាត់ទៅវិញយ៉ាងលឿន ដែលគាត់បានឆ្លងកាត់ក្នុងពេលផ្លាស់ទីពីកន្លែងមួយទៅន្លែងមួយក្នុងវ័យកុមាររបស់លោក Sayon Syprasoeuth បានរស់នៅហ៊ុំពទ្ធ័ដោយដើមដូងវាលផ្កាព្រៃ និងរុកជាតិដ៏ស្រស់បំព្រងនៅលើកសិដ្ឋានរបស់គ្រួសារលោកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ វាជាកន្លែងមួយស្រស់ស្អាត តែពួកគេត្រូវបោះបង់វាចោលក្នុងពេលរត់គេចពីពួកខ្មែរក្រហម។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ប្រទេសថៃ ទៅហុងកុង និងប្រទេសហ្វីលីពីន ដោយនៅទីបំផុត បានទៅតាំងលំនៅក្នុងក្រុងកសិដ្ឋានតូចមួយនៅ Elkader, រដ្ឋ Iowa។

Sayon Syprasoeuth សព្វថ្ងៃរស់នៅនិងធ្វើការនៅទីក្រុង Los Angeles, California ។ ស្នាដៃរបស់លោកមានគំនូរគំនូរលាបពណ៌ដាក់តាំង។ លោកធ្វើការចេញពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក វប្បធម៌សម័យទំនើប និងអ្វីៗដែលកើតឡើងរាល់ថ្ងៃ ដែលផ្តល់ពត៏មានយល់ដឹងច្រើននិងបំផុសដល់ការគិត។ លោក បានសិក្សានៅសហរដ្ឋអាមេរិច ហើយបានទទួលសញ្ញាបត្រអនុបណ្ឌិតផ្នែកវិចិត្រសិល្បៈពីសាកលវិទ្យាល័យ Claremont Graduate University, California កាលពីខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧។

www.sayonart.com

Sayon Syprasoeuth

Fight, Flight, Fight, 2007
Oil and gold leaf on canvas on panel, 36 ½ x 60 ½ in.
Courtesy of the artist, Fountain Valley, California

វាយ វាយ វាយ ២០០៧
ប្រេងនិងស្លឹកមាសនៅលើផ្ទាំងសំពត់ដាក់លើផ្ទាំង, ៩២,៧ x ១៥៣,៧ សមប
អំណោយរបស់សិល្បករ នៅ Fountain Valley, California

Kong Vollak (born 1983)

The Building is a result of Kong Vollak's feelings of excitement and apprehension about the current escalation of construction in Phnom Penh, which seems alive and endless. The image is vibrant and presents a contemporary response to the past and current architecture of the capitol of Cambodia. In an interview Kong explained: “I hope ... it will make people think about both the good and bad aspects of development in Phnom Penh. I'm not so sure all of these new buildings are good for this city; too many tall, modern buildings can negatively affect the landscape in terms of traffic jams, pollution and a loss of the old, traditional style of architecture that is part of our culture. Nowadays there are so many huge, tall, modern buildings being erected, and the old traditional-style buildings are being overtaken."

Kong Vollak graduated from the Royal University of Fine Arts, Phnom Penh. He currently lives in Phnom Penh, where he also works as an elementary school teacher.

– Stephanie Mee, “Exhibition Showcases Changing Urban Landscape,” *Phnom Penh Post*, May 5, 2009.
www.phnompenhpost.com.index2

Kong Vollak (កើតនៅឆ្នាំ ១៩៨៣)

ស្នាដៃទាំងអស់នេះ ចេញពីអារម្មណ៍រំភើបនិងថប់ក្នុងចិត្តរបស់ Kong Vollak ស្តីពីកំណើតនាពេល បច្ចុប្បន្ននេះនៃការសាងសង់ នៅភ្នំពេញ ដែល ហាក់ដូចជារស់រវើកនិងគ្មានទីបញ្ចប់។ រូបភាពនេះមានភាព រស់រវើក ហើយបង្ហាញពីការឆ្លើយតបក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្នទៅស្ថាបត្យកម្មសម័យបច្ចុប្បន្ន និងពីអតីតកាលនៃរាជធានីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។ ក្នុងបទសំភាសន៍មួយ Kong បានពន្យល់ថា "ខ្ញុំសង្ឃឹមថា...វានិងធ្វើ អោយគេគិតទាំងទៅលើទិដ្ឋភាពល្អ និង ទិដ្ឋភាពអាក្រក់នៃ ការអភិវឌ្ឍន៍នៅទីក្រុងភ្នំពេញ។ ខ្ញុំមិនប្រាកដថាអាគារថ្មីៗទាំងនេះល្អសំរាប់ទីក្រុងនេះទេ ពីព្រោះថា អាគារទំនើបខ្ពស់ៗច្រើនពេកអាចមានការប៉ះពាល់ដូចជាការ កកស្ទះចរាចរ ការបំពុលបរិយាកាស និង ការបាត់បង់ ស្ថាបត្យកម្មពីសម័យបូរាណ ដែលជាផ្នែក មួយនៃវប្បធម៌របស់យើង។ សព្វថ្ងៃនេះ មានអាគារទំនើប ធំៗនិងខ្ពស់ ជាច្រើនកំពុងត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើសលុបទៅលើអាគារចាស់ៗបែបបូរាណ"។

Kong Vollak ចេញពីសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ ភ្នំពេញ។ សព្វថ្ងៃនេះ លោករស់នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ដោយបង្រៀននៅសាលាបឋមសិក្សាផងដែរ។

Stephanie Mee, "ពីព័ណ៌បង្ហាញអោយឃើញគំរូតួយ៉ាងនៃទេសភាពទីក្រុងដែលកំពុងមានការផ្លាស់ប្តូរ"។អត្ថបទរបស់កាសែតភ្នំពេញប៉ុស្ត៍ ចេញថ្ងៃទី ៥ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩។
www.phnompenhpost.com.index2

Kong Vollak

The Building, undated
Pencil and charcoal on canvas
50 x 28 ¾ in.
Courtesy of the artist,
Phnom Penh, Cambodia

អាគារ មិនមានថ្ងៃខែ
ខ្មៅដៃ និងធ្យូងលើផ្ទាំងសំពត់
១២៧ x ៧៣ សម
ស្នាដៃសិល្បករ នៅភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា

Khin You (1947-2009)

Khin You, born in 1947 in Cambodia, graduated from the Royal University of Fine Arts in Phnom Penh in 1973 with a degree in interior architecture. A French scholarship enabled him to study decoration at Marseilles-Luminy School of Fine Arts, France, from which he graduated in 1974. You later became a French citizen, and worked as an architect in Sudan and Ivory Coast from 1977 to 1981, and later in Qatar, before settling in London in 1999. He returned to Cambodia in 2004 and died in late 2009.

The artist's work, influenced by his extensive travel, focuses on people of all races, and especially on women – their conditions, their work, their happiness and unhappiness. In Cambodia, You mostly created portraits of women. The meaning behind his paintings is amplified by his powerful brush strokes. To depict the concept of unity he uses string running through his oil paintings; he was inspired to do so by the Sanscrit word *Sutra*, which refers to the rope or thread that binds all things together. You's work speaks to the dream of a better world, free from oppression, poverty, and misery – a world of harmony, where people can join together regardless of their culture or background.

Khin You (១៩៤៧-២០០៩)

លោក ឃិន យូ កើតនៅឆ្នាំ ១៩៤៧ នៅប្រទេសកម្ពុជាបានរៀនចប់នៅសាលាវិចិត្រសិល្បៈនៅភ្នំពេញក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ ដោយមានសញ្ញាប័ត្រខាងស្ថាបត្យកម្មផ្នែកខាងក្នុង (Interior architecture)។ ការទទួលបានអាហារូបករណ៍ពីប្រទេសបារាំងបានផ្តល់លទ្ធភាពអោយគាត់អាចសិក្សាផ្នែកតុបតែងលំអនៅសាលាវិចិត្រសិល្បៈ Marseilles-ឡូមិនយ ប្រទេសបារាំងហើយលោកបានទទួលសញ្ញាប័ត្រពីសាលានេះនៅឆ្នាំ១៩៧៤។ ក្រោយមកលោកយូបានក្លាយជាពលរដ្ឋបារាំងហើយបានធ្វើការជាស្ថាបត្យករនៅប្រទេសស៊ូដង់ និងប្រទេសគ័រឌីវ័រ ពីឆ្នាំ ១៩៧៧ ដល់ឆ្នាំ ១៩៨១ ហើយក្រោយមកនៅប្រទេសកាតាមុនពេលទៅរស់នៅក្នុងទីក្រុងឡុងក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩។ លោកបានត្រឡប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ ហើយបានទទួលមរណភាពនៅចុង ឆ្នាំ ២០០៩។ស្នាដៃសិល្បៈរបស់លោក ដែលមានការទាក់ទងនឹងការធ្វើដំណើរយ៉ាងច្រើនរបស់លោកនោះ ផ្តោតលើ មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ជាពិសេសលើស្ត្រីដូចជាស្ថានភាពរស់នៅការងារការសប្បាយ និងទុក្ខសោករបស់គេ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាលោកយូច្រើនគូររូបស្តីពីស្ត្រីភេទ។ អត្ថន័យនៅពីក្រោយផ្ទាំងគំនូររបស់លោក ត្រូវបានស្តែងអោយឃើញតាមរយៈគំនូរទាក់ទងនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ក្នុងការបញ្ជាក់ពីទស្សនៈឯកភាពគ្នាលោកប្រើខ្សែកាត់តាមគំនូរដែលគូរដោយប្រើថ្នាំលាយប្រេង។ លោកបានធ្វើដូច្នេះ ដោយសារលោកមានការ ចាប់អារម្មណ៍លើពាក្យក្នុងភាសាសំស្ក្រឹតថា Sutra ដែលនិយាយពីខ្សែពួ ឬអំបោះ ដែលចងអ្វីៗផ្តោបគ្នា។ ស្នាដៃរបស់លោកលើកឡើងពីការស្រម៉ៃចង់អោយមានពិភពលោកមួយល្អ ដែលមិនមានការគាបសង្កត់ គ្មានភាព ក្រីក្រ និងទុក្ខវេទនា ពោលគឺពិភពលោកមួយ ដែលមានភាពសុខដុមរមនា ហើយប្រជាជាតិមានការរួបរួមគ្នា ដោយមិនគិតពីវប្បធម៌ ឬពង្សសាវតាឡើយ។

Khin You

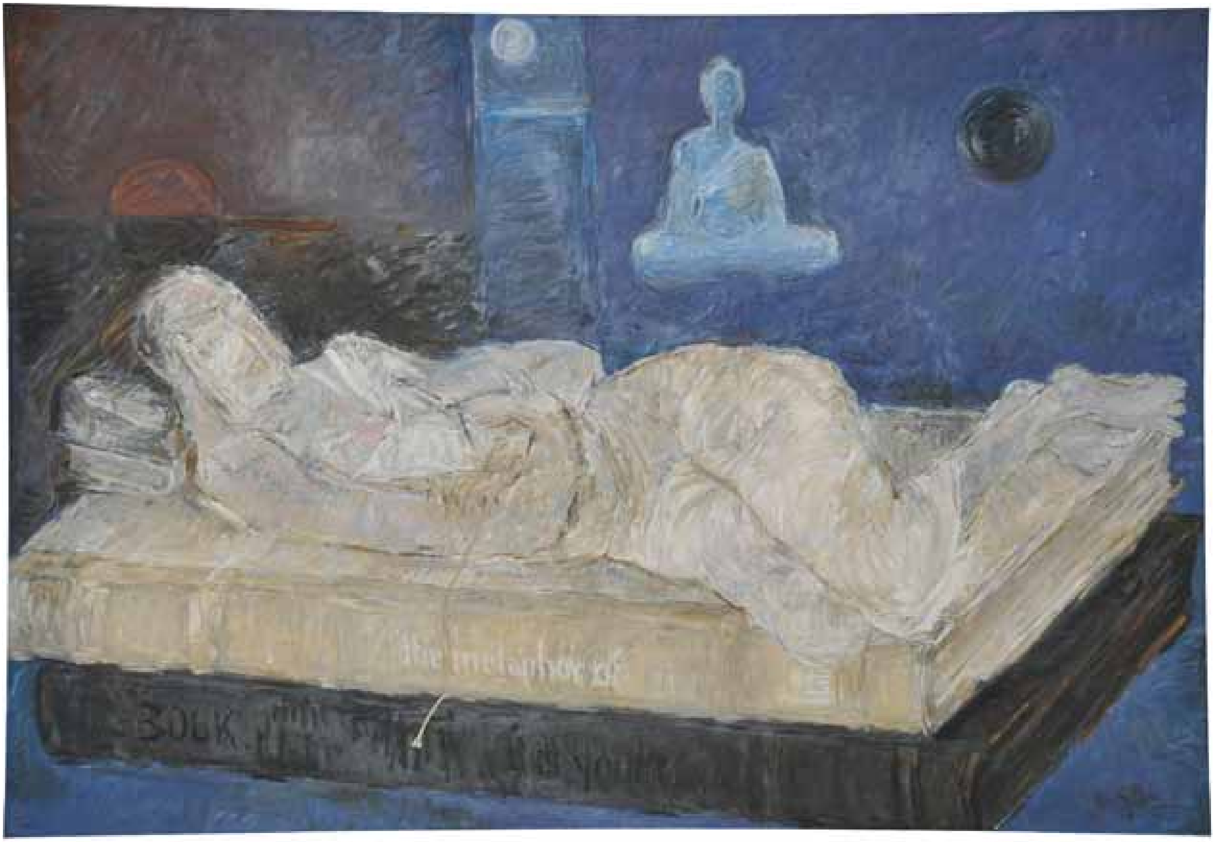

It's the Book, Not the Bed
Oil on canvas, 33 x 38 in. Courtesy of the estate of Khin You, Phnom Penh, Cambodia

វាគឺជាសៀវភៅមិនមែនគ្រែទេ
ប្រេងនៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ ៨៤ x ៩៧ សម ស្នាដៃរបស់លោក ឃិន យូ

Acknowledgments

Washington

Imtiaz Hafiz, Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer
Marcia Mayo, Senior Editor
Sally Mansfield, Editor

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

អំណរគុណ

ទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន

Imtiaz Hafiz, ប្រធាន
Jamie Artbolino, អ្នកកាន់បញ្ជី
Amanda Brooks, ប្រធានផ្នែកប្រៀបប្រដូច និង ឆ្លុះបញ្ចាំងស្នាដៃសិល្បៈ
Marcia Mayo, ប្រធានផ្នែកពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ និង ជាអ្នកសំរបសំរួលគំរោងបោះពុម្ព
Sally Mansfield, អ្នកពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់

វីយែន

Nathalie Mayer អ្នករៀបចំគំនូរក្រាហ្វិក

GPS Designed, printed and produced by Global Publishing Solutions

Published by ART in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
September 2010